

[Aage Fogh.]

enhver tid forrenter jordværdien til samfundet, bærer mere præg af socialisering end den besiddelsesform, hvor renten svares til kredit- og hypotekforeninger eller sparekasser? Det fik jeg ikke svar på. Hvis det ærede medlem ville være så venlig at give mig de oplysninger, er det muligt, at vi kunne nå videre til klaring af hele det problem, der står i relation til grundskylden.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Thestrup hævdede, at vurderingen ville blive mere vanskelig og tilfældig; men det er jo mere en karakteristik af den nuværende vurdering end af vurderingen, som den vil blive efter det foreliggende regeringsforslag, for efter lovforslaget bliver der en modvægt mod den interesse, der nu er i at holde vurderingen så lav som muligt. Der bliver et ønske om at holde vurderingen så høj, at man ikke risikerer at komme til at betale for stor grundstigningsskyld bagefter. Denne naturlige balance vil give en meget bedre og mere sikker vurdering, end vi kender i øjeblikket.

Fra anden side er det særlig blevet kritiseret, at der ikke længere skal tages hensyn til konjunkturstigningen. Det ærede medlem hr. Harald Nielsen gjorde i den sidste mandagskronik i „Dagens Nyheder“ et par bemærkninger herom — jeg beder om tilfaldelse til et citat:

„Med andre ord, ministeren ønsker også at beskatte den værdistigning målt i kroner, som hidrører fra forringelsen af pengeværdien. Det er temmelig skrap, og man undser sig end ikke for åbenlyst at tilkendegive, at der ikke synes nogen almindelig grund til, at de, der anbringer deres opsparede midler i jord, skal slippe billigere fra inflationen end de, der sætter pengene i sparekassen. Altså et nyt slag mod opsparevilljen. . .“.

Hvis man går i dybden med at undersøge inflationens årsager, vil jordværdistigningen indtage en meget afgørende plads. Det forholder sig nemlig sådan, at balancen mellem produktion og købekraft eksisterer, hvor almindelig købekraft opstår gennem produktion, medens den købekraft, som opstår ved grundværdistigning, ikke er udtryk for en produktion, som man tilbyder

sig andre varer for; det er altså en købekraft, der snarest kan betragtes som falsk købekraft. Denne falske købekraft flyder ind i den almindelige omsætning og forringer pengenes værdi på samme måde, som når man pumper vand i mælk; der bliver flere penge, der bliver mere mælk, men pengene bliver ligesom mælken tyndere og mindre værd.

Hvis vi gennemfører regeringens forslag, som jeg gerne ser gennemført — men jeg ser endnu hellere, at man gennemfører retsforbundets forslag — nøjes man altså med regeringens forslag, som dog er et stykke på vejen, er der en stor mulighed for at standse denne inflation; derfor er det ganske urimeligt at ville undtage den inflationsskabte værdistigning, for den inflationsskabte værdistigning afstedkommes netop af grundværdistigningen, som er hovedkilden til al inflation. Vi kender jo nok den anden kilde; det er de forskellige finansministres overtræk i nationalbanken — derved fremkommer penge, som ikke er tjent ved produktion, men som ganske simpelt trykkes; de er ikke først kommet ind gennem skatter, gennem beløb, som folk har givet afkald på. Men det er forholdsvis ringe beløb i forhold til den grundværdistigning, der optræder som inflationsgivende kilde.

Når man taler om at forsvare ejendomsretten, kunne jeg have lyst til at spørge — i særlig grad det ærede medlem hr. Thestrup — om den ejendomsret, han vil beskytte, kun er ejendomsretten til jord og delvis andre kapitalgoder. Hvad med selvpensionisternes ejendomsret til obligationer, sparekasseindskud og livsforsikringspolicer? Værdien heraf er jo stadig gået ned. Efterhånden som realværdierne stiger i pris, falder pengenes værdi, og de små sparere har netop pengene anbragt i sparekasser, obligationer og livsforsikringspolicer; derfor er det dem, det går ud over, medens den mand, der har fast ejendom, hvadenten det er jord eller bygninger, har fordel af inflationen, for ikke alene bliver hans værdier større i forhold til den samlede mængde, men hans gæld bliver også mindre, han vinder altså på to områder. Derfor er der langt større grund til at forsvare den lille sparers ejendomsret. Den her foreslåede lovgivning vil, selvom den ikke giver andre fordele til at begynde med,